

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

4. De quodam, qui ad castigatiorem vitam conuerti differens, licet sæpius admonitus, vidit deputatum sibi apud inferos pœnarum locum.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

nit, qui eius interitum cognoscentes, differre
 tempus poenitentiae, dum vacat, timerent, ne
 improviso mortis articulo praeventi, impoeni-
 tentes perirent. Quod autem codices diuersos
 per bonos siue malos spiritus sibi vidit offer-
 ri, ob id superna dispensatione factum est, vt
 meminerimus facta & cogitationes nostras
 non in ventum diffuere, sed ad examen sum-
 mi iudicis cuncta seruari, & siue per amicos
 angelos in fine nobis ostendenda, siue per ho-
 stes. Quod verò prius candidum codicē pro-
 tulerunt angeli, deinde atrum daemones, illi
 perparuum, isti enormem, animaduertendum
 est, quod in prima aetate bona aliqua fecit, quae
 tamen vniuersa prauè agendo iuuenis obau-
 bilauit: Quod si econtrariò errores pueritiae
 corrigere in adolescentia, ac benefaciendo à
 Dei oculis abscondere curasset, posset eorum
 numero sociari, de quibus ait Psalmus: Beati,
 quorum remissae sunt iniquitates, & quorum
 tecta sunt peccata. Hanc historiam sicut à ve-
 nerabili antistite Pechtelmo didici, simplici-
 ter ob salutem legentium siue audientium,
 narrandum esse putavi.

*Venerab. Beda lib. 5. cap. 15. historiae Anglicanae. De
 quodam, qui ad castigatorem vitam conuerſi diſſe-
 rens, licet ſepius admonitus, vidit deputatum ſibi
 apud inferos penarum locum.*

CAP. IV.

NOui ipse fratrem, quem vtinam non
 nossem,

38 COLLATION. SACRAR.

noffem, cuius etiam nomen, si hoc aliquid
 prodesset, dicere possem, positum in mona-
 sterio nobili, sed ipsum ignobiliter viventem.
 Corripiebatur quidem sedulo à fratribus ac
 maioribus loci, atque ad castigationem vitam
 conuerti admonebatur. Et quamuis eos audi-
 re noluisse, tolerabatur tamen ab eis longi-
 nimitè ob necessitatem operum ipsius exteri-
 orum: erat enim fabrili arte singularis. Seruie-
 bat autem multum ebrietati, & cæteris vitæ
 remissioris illecebris, magisque in officina sua
 die noctuque residere, quàm ad psallendum
 atque orandum in Ecclesia, audiendumque
 cum fratribus verbum vitæ, concurrere con-
 sueuerat. Vnde accidit illi (quod solent dicere
 quidam) quia qui non vult Ecclesiam ianuam
 spontè humiliatus ingredi, necesse habet in
 ianuam inferni non spontè damnatus intro-
 duci. Percussus enim languore, atque ad ex-
 trema perductus, vocauit fratres, & mul-
 tum mœrens, ac damnato similis cepit nar-
 rare, quia videret inferos apertos, & sathanam
 immersum in profundum tartari. Caipham
 quoque, cum cæteris, qui occiderunt Domi-
 num iuxta eum flammis vetricibus contradi-
 ctum. In quorum vicinia, inquit, heu misero
 mihi locum adspicio æternæ perditionis esse
 præparatum. Audientes hæc fratres, ceperunt
 diligenter exhortari, vt vel tunc positus adhuc
 in corpore pœnitentiam ageret. Respondebat
 ille

Ille desperans: Non est mihi modò tempus vitam mutãdi, cùm ipse viderim iudicium meum iam esse completum. Talia dicens sine viatico salutis obiit, & corpus eius in vltimis est monasterij locis humatum, neque aliquis pro eo vel Missas facere, vel Psalmos cantare, vel saltem orare præsumebat. O quàm grandi distantia diuisit Dominus lucem & tenebras! Beatus Protomartyr Stephanus passurus mortem pro veritate, vidit cælos apertos, vidit gloriam Dei, & IESVM stantem à dextris Dei. Et vbi erat ipse futurus post mortem, ibi oculos mētis ante mortem, quò lætior accūberet, misit. At contrà, faber ille tenebrôsæ mentis & actionis imminente morte vidit aperta tartara, vidit damnationem diaboli, & sequacium eius. Vidit etiam suum infelix inter tales carcerem, quò miserabilius ipse desperata salute periret, sed viuentibus, qui hæc cognouissent, causam salutis sua perditione relinqueret. Factum est hoc nuper in prouincia Berniciorum, ac longè lateq; diffamatum, multosque ad agendam & non differendam scelerum suorum pœnitentiam prouocauit. Quod vtinam exhinc etiam nostrarum fiat lectioe literarum.

D August. lib. de cura pro mortuis gerenda, ca. 12. De mirabili visione cuiusdam Curmæ Tulliensis.

CAP. V.

Homo quidam Curma nomine, munici-
pij